

У цифровій цивілізації розширюються можливості для здобуття освіти за ключовими напрямками. Так доступ до ресурсів, можливість навчатися дистанційно 24/7 за допомогою цифрових платформ (Zoom, Skype, Moodle) роблять освіту доступною для широких верств населення. Однак, з огляду на ризики фрагментарності та спотвореності знань, питання щодо якості освіти залишається відкритим. Загалом, аналіз наявних онлайн-курсів засвідчив, що неперервна освіта стала трендом за останнє десятиліття. Сучасні фахівці спрямовані на отримання додаткових знань та перекваліфікацію, щоб залишатися конкурентоздатними на ринку праці. Тому цифровізація неперервної освіти залишатиметься актуальною й надалі в умовах становлення цифрової цивілізації.

Список використаних джерел

1. Аніщенко О. В. Розвиток цифрових компетенцій педагогічного персоналу у сфері освіти дорослих – актуалітет педагогічної науки і практики. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2020. Вип. 55. С. 206–214.
2. Генсерук Г. Р. Цифрова компетентність як одна із професійно значущих компетентностей майбутніх учителів. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2019. Вип. 6. С. 8–15.
3. Алексєєнко-Лемовська Л. Феноменологічна багатоаспектність неперервної освіти в умовах цифровізації. *Society. Economy. Digitalization*. 2024. Вип. 2. С. 50–67.
4. Belda-Medina J. Promoting inclusiveness, creativity and critical thinking through digital storytelling among EFL teacher candidates. *International Journal of Inclusive Education*. 2023. Vol. 26 (2). P. 109–123.
5. Dudka T., Chumak M. Electronic educational resources as a tool for increasing the effectiveness of blended learning: challenges and prospects. *Academic Notes. Series: Pedagogical Sciences*. 2024. Vol. 213. P. 271–275.
6. Ostanina N. (2023). Continuous education as factor of increase of professional level. *Actual Problems in the System of Education: General Secondary Education Institution – Pre-University Training – Higher Education Institution*. 2023. Vol. (3). P. 494–502.

Іванна Федоришин,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

СУЧАСНІ МОДЕЛІ САМОНАВЧАННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЗНАНЬ

Глобалізація знань є одним із найважливіших факторів, що формує сучасний освітній простір. Вона відкриває безпрецедентні можливості для отримання та розповсюдження знань у масштабах, які раніше були недосяжними. У цьому контексті особливого значення набувають сучасні

моделі самонавчання, які відповідають викликам цифрової епохи та потребам суспільства знань.

Самонавчання, як процес, базується на активній участі індивіда в здобутті знань і розвитку навичок. В умовах глобалізації знань воно вимагає нових підходів і технологій, що забезпечують доступність інформації, її ефективне використання та інтеграцію в професійний і особистий розвиток. Основні характеристики сучасних моделей самонавчання включають гнучкість, персоналізацію, технологічну підтримку та орієнтацію на результати.

Однією з ключових тенденцій є використання цифрових технологій для створення умов для безперервного навчання. Платформи масових відкритих онлайн-курсів (MOOCs), адаптивні системи навчання та мобільні додатки відкривають нові горизонти для самонавчання. Ці інструменти дозволяють індивідам отримувати знання у зручному форматі, у власному темпі та відповідно до індивідуальних потреб [2].

Важливою складовою сучасних моделей є розвиток навичок саморегуляції та критичного мислення. В умовах великого обсягу доступної інформації особа повинна вміти самостійно визначати цілі навчання, обирати відповідні ресурси та оцінювати якість отриманої інформації. Це передбачає інтеграцію елементів метакогнітивного підходу в процес самонавчання.

Інший аспект сучасних моделей самонавчання – це співпраця та мережеве навчання. Глобалізація створює можливості для обміну знаннями через міжнародні онлайн-спільноти, форуми та соціальні мережі. Такі платформи сприяють колективному вирішенню проблем, розвитку міжкультурної компетентності та формуванню нових ідей через взаємодію з іншими учасниками освітнього процесу [1].

Крім того, сучасні моделі самонавчання акцентують увагу на практичній орієнтації знань. Це передбачає створення умов для застосування отриманих знань у реальних ситуаціях, що забезпечує їх глибше засвоєння та розвиток професійних компетенцій. Розвиток симуляцій, віртуальної реальності та інтерактивних лабораторій відкриває нові можливості для практико-орієнтованого самонавчання.

В умовах глобалізації знань значення самонавчання постійно зростає. Воно стає не лише засобом професійного розвитку, а й важливим елементом особистісного зростання та адаптації до динамічних змін у суспільстві. Розвиток сучасних моделей самонавчання, що відповідають вимогам цифрової епохи, є важливим напрямом досліджень у сфері освіти та управління знаннями.

Список використаних джерел

1. Луцюк А. В. Глобалізація та її вплив на публічне управління соціальними проектами. *Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*. 2023. № 3 (81). С. 136–140.

2. Трима К. А. Проєктування та створення MOOCs: досвід Байройтського університету. *International Scientific Journal of Universities and Leadership*. 2023. № 15. С. 103–112.